

[Socialministeren.]

laa, vilde jeg som Administrator føle det som en rent personlig og ufortjent Ydmygelse, at man nægtede at gennemføre det Forslag, der er stillet af Socialministeriet. Thi hvis man vil sætte sig virkelig ind i Socialreformen, hvis man — hvad der jo er Anledning til for det ærede Parti — vil undersøge, hvilket Arbejde der hviler paa dette Ministerium, hvilke Omraader der gennem Socialreformen er overført fra Kommunerne til Ministeriet, vil man indse, at jeg kun har akkvieseret ved den Ordning, der er opnaaet, fordi jeg nu engang maa bøje mig for de Magtforhold, der findes.

Ole Bjørn Kraft: Jeg havde haabet, at der fra den ærede Minister for offentlige Arbejder kunde være blevet givet Tilsagn om, at dette Inspektorat skulde forblive i Aalborg; men da dette ikke er Tilfældet, ser jeg mig desværre ikke i Stand til at tage mit Ændringsforslag tilbage. Man betragter dette Ændringsforslag ud fra et forkert Synspunkt, hvis man tror, at det udelukkende er fremsat, fordi jeg har den Ære at repræsentere Aalborg By i Folketinget, eller hvis man tror, det er en Sag, som udelukkende knytter sig til den almindelige Interesse, der altid vil være knyttet til at bevare en Statsinstitution. Jeg har fremsat dette Forslag, fordi jeg finder, at Øjeblikket nu er kommet, da det fra Nordjyllands og dets Repræsentanters Side her i Tinget klart og utvetydigt maa siges saavel til Regeringen som til Folketinget, at den Følelse er ved at vokse frem i Befolkningen i Nordjylland, at der bliver gjort den Uret. Man har den Opfattelse — og den er heller ikke blevet modsagt af den ærede Minister for offentlige Arbejder —, at det nye Inspektorat skal lægges i Aarhus, og man har en Følelse af, at hver Gang der er Tale om Bespareser, hver Gang der er Tale om at foretage saadanne Forandringer, er det Nordjylland, der kommer til at betale. Og hvis man ser paa de Forandringer, som har fundet Sted i den senere Tid, og paa, hvilke Landsdele det i væsentlig Grad er gaaet ud over, maa en saglig og objektiv Betragter give den nordjyske Befolkning Ret i, at Nordjylland har været Stifbarn. Det er derfor nødvendigt, at vi paa et eller andet Tidspunkt sætter os herimod, for hvis vi giver efter hver eneste Gang, vil vi blive endnu mere ribbet, end vi er i Øjeblikket. Man kan i det hele taget ikke bedømme et Forslag som dette alene ud fra, om der kan gennemføres visse Bespareser; man maa ogsaa se paa, hvilke Udgifter Nyordningen vil med-

føre for den Befolkning, det drejer sig om; saafremt Inspektoratet nedlægges i Aalborg og Embedet henlægges til et andet Sted, vil det for den nordjyske Befolkning, som i Forvejen paa en lang Række Omraader er nødsaget til at foretage lange Rejser for at komme i Forbindelse med Statsinstitutioner, yderligere blive nødvendigt at foretage Rejser langt bort fra sin Hjemstavn, for at komme i Forbindelse med denne Institution, vel sagtens til Aarhus. Der er ingen Tvivl om, at det vilde betyde store Udgifter for en Befolkning, der i Forvejen har vanskeligt nok ved at klare sig. Derfor er det, det her drejer sig om, ikke alene et lille lokalt Spørgsmaal, men et Spørgsmaal, om det ikke vilde være rimeligt og rigtigt, at Regeringen, naar der skal foretages Bespareser, ogsaa ser andre Steder hen end til Nordjylland.

Det er rigtigt, som den højtærede Finansminister udtalte, at hvis Repræsentanten for vedkommende Kred, hver Gang der var Tale om en Spareforanstaltning, stod op her og gik imod den, saa fik man aldrig nogen Bespareser. Men saaledes har det heller ikke været. Jeg har ved adskillige Lejligheder støttet Forslag, der maatte siges at gaa imod de Interesser, jeg i snævrere Forstand repræsenterer her i Tinget. Men Fornemmelsen af at blive forfordelt er voksende i Jylland, og den er efter min bedste Overbevisning i det væsentlige berettiget, og derfor henstiller jeg, at man ikke yderligere forøger den Irritation, som er til Stede, med Vedtagelsen af dette Forslag. Thi det, man vil vinde, er meget lidt, men det, man kan risikere i Retning af at lægge en større Afstand, end der tidligere har været, mellem Lovgivningsmagten og Befolkningen og vække Irritation i Kredse, hvor der ikke var Grund til nogen Irritation, er slet ikke saa lidt.

Hans Jacob Sørensen: Det Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har stillet og her saa udførligt har omtalt, maa jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme imod. Jeg er godt bekendt med den Opfattelse, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft gjorde gældende, nemlig at man i Jylland er ængstelig for, at de Institutioner, man har derovre, og som der er Brug for, skal blive fjernet og flyttet over til København. Men naar Talen er om Statsinstitutioner og Embeder, saa er der dog til syvende og sidst en Forstaaelse i Befolkningen af, at der ikke skal være flere Embeder, end der er Brug for. Jeg mener, at Ministeren i Udvalget og